

enhver sammenhæng altid kunne finde enkelte, som bruger et system på en måde, som det ikke er tiltænkt, men det er jo sådan, at det, man skal hæfte sig ved, er, hvad langt, langt hovedparten gør, og det, der er tale om her, er, at langt, langt hovedparten opfører sig særdeles fornuftigt og rimeligt.

Regeringens rækkefølge er helt forkert. De allerfleste ledige ønsker et fuldtidsjob, men sandheden er, som jeg også var inde på tidligere, at mange offentlige arbejdsgivere udbyder enormt mange deltidsjob. Det gælder bl.a. inden for undervisningsområdet, hvor ministeren har haft så travlt med at klandre de ledige, og hvor De Radikale åbenbart også er enige i, at man skal klandre de undervisere, der er inden for den sektor. Især statens universiteter bruger masser af deltidsansatte undervisere, og det er altså statens egne institutioner, som gør det. Dem bør ministeren og regeringen og flertallet efter vores opfattelse gribe fat i og sørge for, at de får oprettet flere fuldtidsstillinger. I stedet for at hakke på de arbejdsløse bør man hakke på staten selv som arbejdsgiver og snakke med kollegaen i form af undervisningsministeren.

Som jeg også var inde på tidligere, medvirker regeringen desuden til, at kommunerne har masser af deltidsjob. SF har foreslået, at regeringen giver kommunerne råd til, at bl.a. de mange deltidsansatte plejemedarbejderne på ældreområdet, kan få fuldtid ved et øget bloktilskud. Det forslag burde beskæftigelsesministeren og flertallet støtte i stedet for at angribe de social- og sundhedsassistenter, som er tvunget på deltid.

I det hele taget må man sige, at når man er søgende efter et fuldtidsjob, kan et deltidsarbejde være vej til i det hele taget at få fodfæste på arbejdsmarkedet. Man begynder med et deltidsjob, man fastholder de kvalifikationer, man har, og så er der håb om, at man hen ad vejen kan få et fuldtidsjob, og det lykkes da også for en hel del. Men der er altså også lønmodtagere i Danmark, for hvem det ikke lykkes at få et fuldtidsjob, og dem rammer den her nedskæring meget hårdt.

Der er en tendens til, når man diskuterer arbejdsløshed for øjeblikket, at det af regeringen og det borgerlige flertal nærmest bliver betragtet som en matematisk opgave, nemlig hvis der er så og så mange arbejdsløse og så og så mange ubesatte job, jamen så kunne vi i princippet løse det hele i morgen ved at sende de pågældende hen til de job. Det er imidlertid ikke en matematisk opgave, fordi der skal være et match mellem

de kvalifikationer, den enkelte har, og det, som arbejdsgiveren ønsker, og desuden er det sådan, at arbejdsgivere i Danmark – der kan man på en måde sige desværre – ønsker selv at udvælge, hvem de får ansat, og de ønsker at have dem, som har de rigtige kvalifikationer, og derfor er det ikke kun en matematisk opgave. Der er flere nuancer i det.

I hørings svarene kan man se, at alle arbejdsmarkedets tre hovedorganisationer, og det er altså LO, FTF og Akademikernes Centralorganisation, afviser det her forslag om at skære ned på de supplerende dagpenge. LO henviser ganske korrekt til, at forslaget især vil ramme kvindesag, det vil især ramme kortuddannede, altså ufaglærte, og det vil især ramme udkantsområder, som det også er fremgået af debatten her.

Endelig vil jeg sige – det er så et mindre spørgsmål, men dog et, som bør rettes under udvalgsbehandlingen inden den endelige vedtagelse – at der er en stor ulempe ved, at man opererer med en ikrafttrædelsesdato den 14. april for en del af lovforslagets vedkommende. Det betyder, at a-kasserne simpelt hen ikke får tid nok til at informere om de her nye regler, og det er ikke en rimelig fremgangsmåde. Det skaber forvirring og bureaukrati, som regeringen ellers siger den er imod. Så jeg vil opfordre til, at det bliver ændret.

Som det vist fremgår af den her tale, vil SF stemme imod det her lovforslag.

Kl. 12:14

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er en enkelt kort bemærkning fra hr. Morten Østergaard.

Kl. 12:14

Morten Østergaard (RV):

Nu spurgte hr. Eigil Andersen hr. Bent Bøgsted lidt om de ændringer, som regeringens oprindelige forslag har fået, inden det nu er blevet til en aftale og et lovforslag. Der vil jeg bare bede hr. Eigil Andersen om i det mindste at kvittere for, at der på det her område og inden for andre dele af jobaftalen er sket ændringer og forbedringer, også set fra et lønmodtagersynspunkt, alene fordi nogle påtog sig den opgave at sidde og forhandle ved et forhandlingsbord og skabe en aftale.

Der må man jo så give og tage, men jeg vil bare bede hr. Eigil Andersen om at bekræfte, at det, SF foretog sig ude på sidelinjen, i hvert fald ikke har haft nogen effekt. Man må jo sige, at man en gang imellem må søge indflydelse, hvis man vil påvirke det resultat, der ligger. Det er jo